

תת"ע (חיפה) 4406-08-24 - עומרי סיני נ' מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 4406-08-24 מדינת ישראל נ' סיני
תיק חיצוני: 90527752787

לפני כבוד השופט בכיר יעקב בכר

המבקש
נגד
עומרי סיני

המשיבה
מדינת ישראל

החלטה

1. ראשית דבר:

בפני בקשה לביטול פסק הדין שהגיש המבקש באמצעות סניגורו.

2. נסיבות המקרה:

המבקש הורשע בהיעדרו ונגזר דינו ביום 06.01.25 בכך שנסע במהירות של 101 קמ"ש בכביש עירוני בו המהירות המותרת הינה 50 קמ"ש. ביום 13.01.25, הגיש המבקש באמצעות סניגורו בקשה לביטול פסק הדין בטענה כי נודע לו לראשונה על ההליך שהתנהל כנגדו רק לאחר מתן גזר הדין דלעיל.

3. דיון והכרעה:

סעיף 130 (ח) לחסד"פ [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "החוק") קובע כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונודון בהעדרו, רשאי לבקש ביטול פסק דין אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים: תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין לאחר שהצביע נאשם שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (**רע"פ 1911/18 עמיד גיש נגד מדינת ישראל מיום 27.5.2018**).

תנאי א' - סיבה מוצדקת לאי התייצבותו:

ידוע כי משלא מתייצב המבקש לדיון אליו זומן כדין וכשאין בידו שום סיבה מוצדקת לאי התייצבותו, אין הוא יכול להלין אלא על עצמו (**רע"פ 2586/10 אלי אסולין נ' מדינת ישראל מיום 21.4.2010**).

ומן הכלל אל הפרט, למבקש נשלחה ההזמנה לדיון ביום 18.09.24 לאותה כתובת אליה קיבל לטענתו את הודעת הקנס, כך עפ"י אישור המסירה המצורף שהיה חתום ע"י עובד הדואר ובו מופיע מועד המסירה (01.10.24) והסימון כי דבר הדואר לא נמסר מאחר ו"לא נדרש".

כלל ידוע הוא כי אם דבר הדואר "לא נדרש" על ידי המבקש, כלומר, ההודעה לסור לסניף הדואר ליטול את דבר הדואר נשלחה למבקש אך הוא לא ניגש לקבלה, ייחשב המבקש כמי שההודעה הומצאה לו כדין ועליו הנטל להוכיח כי לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאינן תלויות בו (**עפ"ת (חי') 20229-12-17 חזן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] מיום 2.1.18, רע"פ 3698/17 יוספוב נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] מיום 7.5.17**). בנסיבות המקרה, המבקש לא עמד בנטל זה.

לפיכך, לא הייתה כל סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון בו הוכרע ונגזר דינו.

תנאי ב' - ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין:

"עיוות דין" הוא מקרה שבו תוצאת המשפט הייתה יכולה להיות שונה עקב פגם מסוים שנפל בהליך או כמקרה שבו נפל בהליך פגם פרוצדוראלי כה חמור היורד לשורשו של עניין עד שקמה חזקה שנגרם עיוות דין (**ע"פ 6920/07 אורי חסון נ' מדינת ישראל**).

ומן הכלל אל הפרט, אינני סבור כי נפל פגם מסוים בהליך עד כדי עיוות דין. הנאשם נעדר מהכרעת דינו חרף העובדה כי זומן כדין כאמור באישור המסירה שהוצג ע"י המשיבה.

לפיכך, ביטול הכרעת הדין במקרה דנן אינו דרוש כדי למנוע עיוות דין.

4. סיכום של דבר:

הריני לדחות את הבקשה לביטול פסק הדין. פסק הדין יישאר על כנו.

המזכירות תשלח העתק מהכרעת דין זו לצדדים בפקס.

ניתנה היום, י"ט שבט תשפ"ה, 17 פברואר 2025,
בהעדר הצדדים.